

דף י.

עין משפט א.

יו"ד סימן רצד פניף ד.ה.

ה. ה. הג' שנים אינם נמנים מיום ליום אלא הולכים בהם אחר שנות עולם ז' שהוא מתחיל מתשרי, ואם נתעברה השנה נתעברה לערלה ולרבעי.

ה. ו. לפעמים אינו אלא שתי שנים ומ"ד ק' יום, ופעמים הם יתרים על ג' שנים, כיצד אם נטע האילן לפני ט"ז באב שנשאר עדיין מ"ד יום עד ר"ח תשרי, כיון שהגיע ר"ח תשרי עלתה לה שנה ומונה עוד שנתים בלבד, אבל אם נטע ביום ט"ז אב ואילך מונה מראש חודש תשרי הבא ג' שנים שלמים לערלה, ולאחר ר"ח תשרי של השנה הרביעית, כל הפירות שיחנטו ר' בו קודם ט"ו בשבט יש להם ג"כ דין ערלה אע"פ שנגמרים אח"כ, והנחנטיים בו מט"ו בשבט של השנה הרביעית עד ט"ו בשבט של שנה חמישית נקראים רבעי, ולאחר ט"ו בשבט של השנה החמישית הם חולין ומותרים.

ה. ז. מה שאמרנו שלאחר ר"ח תשרי של השנה הרביעית כל הפירות שחנטו קודם ט"ו בשבט יש להם ג"כ דין ערלה אע"פ שנגמרים אח"כ, דוקא בנטיעה שהקלנו עליה בתחילתה שכיון שעברו עליה מ"ד יום עלתה לה שנה לכן החמרנו עליה בסופה, אבל בלי שהקלנו עליה

ז. ממשנה בריש ר"ה ויליף לה מקראי דכתיב בתשרי מראשית השנה ועד אחרית שנה דהיינו תשרי. ש"ך ס"ק ד'.

ק. כר"י ור"ש במשנה ו' פ"ב דשביעית, וכרב נחמן בר"ה דף י' ע"ב, דכל קליטה שאינה קולטת ב"ד יום שוב אינה קולטת, ושלשים יום אח"כ אינה נחשבת לשנה. והיינו ט"ו יום של חדש אב שהוא לעולם מלא, וכ"ט יום דאלול שהוא לעולם חסר. ש"ך ס"ק ח'.

ר. שם בכרייתא, והטעם דכל שהוא חונט בין תשרי לט"ו בשבט היינו מחמת המים שירדו לפני ר"ה והרי הם כאילו חנטו קודם תשרי, וכיון שכך אין הבדל בין נטעה מ"ד יום קודם ר"ה או פחות.

וכתב הש"ך בשם הרא"ש שהיום אין שום חנטה בשום אילן קודם ט"ו בשבט, ולכן אין נזהרין בערלה אלא ג' שנים. ועיין במש"כ הש"ך בס"ק י' שם.

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדד שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477 email: minchat.aaa@gmail.com

בתחילתה אין להחמיר עליה בסופה ש, וי"א דלא שנא.

דף י:

יו"ד סימן רצד סעיף ד
עיין בסעיף הקודם

עין משפט ב.ג.

יו"ד סימן רצד סעיף ד
עיין בסעיף הקודם

עין משפט ד.

ש. כגון שנטעו בפחות ממ"ד יום לפני ר"ה שאז מונים השנה מר"ה לכן לא החמירו בסופה לאסור כל חניטה מאחרי ר"ה עד ט"ו בשבט. ודין זה מהר"ן בשם י"א ושכן דעת הרמב"ם בפ"ט מהלכות מעשר שני ונטע רבעי, וכו' אבא בר ממל בירושלמי פ"ב דשביעית הלכה ו'.